

ת"פ 34305/12/15 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אלי לוי בעצמו

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 34305-12-15 מדינת ישראל נ' לוי

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

ע"י ב"כ גב' עדי בורשטיין, מתמחה

נגד

אלי לוי בעצמו - הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד צפריר יגור

גזר דין

ההליך התנהל בדלתיים סגורות אך גזר הדין, שאינו כולל פרטים מזיהם אודות המתלוננים או בני משפחתם, מותר לפרסום.

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של **ניסיון מעשה מנונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים** - עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין התשל"ז-1977 וסעיף 25 (4 עבירות) (להלן: "החוק"), **ניסיון להטרדה מינית** - עבירה לפי סעיף 3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח - 1998 **ואחזקת תועבה** (ריבוי עבירות) - עבירה בניגוד לסעיף 214(ב) לחוק.

2. כמפורט בכתב האישום, במועדים 11.3.15, 20.1.14 ו-16.1.14 יצר הנאשם קשר בצ'ט באתר "וואלה" עם מ.פ. סוכן משטרת אשר הציג עצמו כקטינה בת 13 (בכל מקרה - כקטינה אחרת). הנאשם התייצג כגבר בן 22 (אישום ראשון) וכבן 18 (אישומים 3,4) והתכתב עם הקטינות, התכתבויות בעלות תכנים מיניים בוטים, בהמשך באתר הסקייפ ביקש שהקטינה תשלח תמונה שלה, הציע לה פעמים רבות להיפגש והפעיל שיחת וידאו במהלכה חשף את איבר מינו ונגע בו (אישום ראשון). במקרה נוסף (אישום שלישי), שלח לקטינה תמונה של איבר מינו, ביקש שתיגע בחזה והפעיל את שיחת הווידאו פעמיים כשהוא חושף את איבר מינו ונגע בו. באישום הרביעי, ביקש מהקטינה לשלוח לו "תמונות מחרמנות", תמונות עירום ותמונות של החזה שלה, שלח תמונה של איבר מינו חשוף והפעיל שתי שיחות וידאו במהלכן חשף איבר מינו ונגע בו (אישום רביעי).

3. במסגרת האישום השני, מיום 25.2.14, נטען שהנאשם יצר קשר באמצעות תוכנת סקייפ עם קטינה שכינתה עצמה "xxx", במהלך ההתכתבות מסרה שלומדת בכיתה ו'. הנאשם התכתב עם הקטינה התכתבויות מיניות בוטות כמפורט בכתב האישום, הציע לה מספר פעמים להיפגש איתו מפגשים מיניים,

ביקש שתצטלם ללא חזייה ומשסירבה אמר לה שתראה לו את החזה כשיפגשו. במהלך ההתכתבות ולאחר שידע את גילה, ביקש הנאשם מהקטינה ט' מספר פעמים שלא תספר על ההתכתבויות שלה ואם היא תספר להוריה הוא ילך למשטרה וכן הזהיר אותה שלא תלך בינתיים עם גברים אחרים.

4. האישום החמישי מייחס לנאשם ניסיון הטרדה מינית בכך שביום 24.11.13, יצר קשר עם אחרת שהציגה עצמה כקטינה בת 14 וחצי, הנאשם כינה אותה "מוצצת" ואמר שישלח לה תמונות של בנות עירומות. עוד מיוחסת לנאשם במסגרת האישום השישי - אחזקת תועבה, בכך שהחל מיום 23.3.15 ועד ליום 29.9.15 צפה הנאשם במחשביו האישיים בחומר תועבה רב המכיל 140 תמונות פורנוגרפיות בהן מצולמים קטינים וקטינות בעירום מקיימים אקטים מיניים מסוגים שונים.

5. ביום 20.11.16 הגיעו הצדדים להסכמה דיونית, לפיה הנאשם יודה בעובדות כתב האישום שתוקן לקולא ויורשע. עוד הוסכם שהנאשם יופנה לתסקיר ולהערכת מסוכנות מינית.

תסקיר שירות מבחן

6. מתסקיר שירות המבחן (מיום 17.5.17) נלמד שהנאשם כבן 25, נעדר עבר פלילי, רווק המתגורר עם אמו ובעלה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבית ספר מיוחד נוכח בעיות לימודיות והתנהגותיות על רקע קשיי קשב וריכוז. הנאשם שירת שירות צבאי מלא כנהג משאית ועבד בתחום הרכב. הנאשם שלל משיכה לקטינות וכן קורבנות מינית. כיום, ובמשך שנה מצוי בקשר זוגי עם חברתו בת ה-18. באשר לעבירות בהן הורשע, מסר שביצע אותן בתקופה הסמוכה לשחרורו מהצבא, וכי גיל הקורבנות לא היווה עבורו גורם מרתיע. לדבריו, לא חיפש להתכתב עם קטינות דווקא, מסר שעשה זאת לצורך סיפוקו המיני ולא התכוון לפגוע בקטינות. הנאשם הסביר כי בדיעבד מבין שמעשיו פסולים אולם התקשה להסביר מהות הפגיעה שגרם. עוד שיתף שפנה למטפל פרטי אך לאחר מספר פגישות הוצע לו להשתתף בטיפול קבוצתי. מסר שאינו סבור שזקוק להתערבות טיפולית מאחר שהפסיק פעילותו המתוארת.

7. שירות המבחן התרשם מקשיי הנאשם לשתף בפתיחות בנושאים שונים הקשורים להרגליו ודפוסיו המיניים. עוד התייחס למספר גורמי סיכון שעלו במסגרת אבחון הנאשם, בין היתר, חזרתיות בביצוע העבירות, ביצוע עבירות כלפי קטינות, שימוש במישור הוירטואלי שהינו נגיש ומאפשר אנונימיות. בנוסף, נשקלה הערכת מעריכת המסוכנות שלנאשם משיכה מינית סוטה כלפי קטינות והוא מבטא עמדה של חוסר הכרה בבעייתיות ובפגיעה שבמעשיו באופן הנדרש. על כן מתרשמים שנשקפת מהנאשם רמת סיכון להישנות עבירות. מאחר שלא התרשמו שהינו בשל לשילוב בהליך טיפולי, לא באו בהמלצה טיפולית.

הערכת המסוכנות

8. עוד התקבלה חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות (מיום 21.04.17). בחוות הדעת נסקרו בהרחבה

קורות חייו של הנאשם ומורכבות נסיבותיו. עוד נסקר סיכום טיפול פרטני ע"י קרימינולוג אליו פנה הנאשם לטיפול פרטני (עמ' 13 לחוות הדעת), לפיו בשל קושי בהעמקת הטיפול הוצע להפנות הנאשם לטיפול קבוצתי. מערכת המסוכנות מתרשמת שלנאשם הפרעה אישיותית המשלבת קשיי ריכוז, הפרעות התנהגות וקושי בתפקוד יציב. עוד קיים קושי בוויסות דחפים ונטייה להתנהגות אימפולסיבית (עמ' 20 לחוות הדעת). יחסו לנשים מכוון מטרה ומחפיץ וקיימת עדות למשיכה מינית סוטה, כלפי קטינות. להערכתה, הנאשם חש לגיטימציה פנימית לבצע המעשים המיוחסים לו בשל עיוותי חשיבה מסוג ייחוס יוזמה והדדיות וכן נעדר אמפתיה כלפי הקורבנות. הנאשם אינו תופס עצמו כעבריין מין, לא מכיר בקיומם של גורמי סיכון ואינו מגלה מוטיבציה דרושה לטיפול, על כן מוערכת מסוכנותו המינית ברמה בינונית.

9. ביום 21.6.17 התקיים דיון בעניינו של הנאשם, במסגרתו אמורים היו להישמע טיעונים לעונש מטעם הצדדים. ב"כ הנאשם ביקש לדחות הדיון לצורך שילוב הנאשם בהליך טיפולי קבוצתי. הוגש לעיוני מסמך מטעמו של ד"ר נמרוד שני, פסיכולוג קליני ומנהל מרכז "התחלה חדשה" (סומן נ/1), לפיו הנאשם עבר בדיקת התאמה למרכז ונמצא מתאים. עוד נטען שמפגין מוטיבציה גבוהה ומשתף פעולה באופן מלא בהליך הטיפול. על כן עתר לאפשר לו להשלים הטיפול שיימשך מספר חודשים. ב"כ המאשימה התנגדה לדחייה. בהחלטתי דחיתי בקשת הנאשם, בין היתר צוין שהנאשם כבר נבדק ע"י שלושה גורמים טיפוליים (שירות המבחן, המרכז להערכת מסוכנות ומטפל פרטי) ומחוות דעתם עלה שהנאשם אינו מגלה מוטיבציה טיפולית ולא מכיר בבעייתיות מעשיו. עוד לא התרשמתי שעתירתו לדחיית הדיון נבעה מטעמים אותנטיים ונכונות לערוך טיפול מעמיק אלא מתוך חשש מתוצאות הליך זה. בהמשך, עתר ב"כ הנאשם לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית על אודות הנאשם, שלא על מנת לבדוק כשירות הנאשם לדיון, אלא אבחון מצבו הנפשי והפרעת האישיות ממנה סובל. מצאתי להיעתר לבקשה זו ולהפנות הנאשם לחוות דעת פסיכיאטרית כללית, על מנת שתונח לפני תמונה מלאה ושלמה על אודות הנאשם, טרם גזירת דינו.

חוות הדעת הפסיכיאטרית

10. מחוות הדעת (מיום 13.7.17) שנערכה ע"י ד"ר אלטמרק, מנהל היחידה לפסיכיאטריה משפטית, עולה שהנאשם בעל קווים אישיותיים נרקיסטיים וגבוליים, ללא פתולוגיה פסיכיאטרית מג'ורית. המומחה התרשם שאמינות הנאשם לקויה, תשובותיו מגמתיות וכי הסתבר שהנאשם נכח בפגישה קבוצתית אחת מבלי להבין את הסיבה והמניע לנחיצות טיפול זה. בנסיבות אלו, נקבע שלא ניתן לעמוד על אפשרות קיומה של סטייה מינית פדופילית.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

11. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה חומרת מעשיו של הנאשם, פנייה מכוונת לקטינות צעירות ופגיעה בכבודן, שליחת מסרים מיניים בוטים והתייצגות בזהות בדויה. עוד עמדה על חשיבות מיגור תופעת עבירות המין כלפי קטינות במישור האינטרנטי, תכנון המעשים וביצועם לאורך זמן. על כן עתרה לעונש ראוי כולל בן 30 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס.

12. ב"כ הנאשם, עו"ד יגור, עשה ככל שניתן למען מרשו, הן בטיעונו לעונש והן בניסיונו לשלבו בהליכים טיפוליים ולהציג לפני בית המשפט היבטי דמותו המורכבת. ב"כ הנאשם לא הקהה מחומרת מעשי הנאשם אך סבור שמדובר במעשים שאינם ברף גבוה, הפנה לעברו הנקי, נסיבותיו המורכבות וחלוף הזמן מעת ביצוע המעשים. עוד סבור שבפועל לא נגרם נזק מאחר שרב העבירות נעברו כלפי סוכן משטרתי וביקש בשנית לדחות הדיון להשלמת ההליך הטיפולי. ב"כ הנאשם הציג אסופת מסמכים נ/2-5, המלמדים על קורותיו של הנאשם, שמגיל ילדות סבל מבעיות שונות אך עשה מאמצים לנהל מסלול חיים תקין וזכה לתמיכת אמו. עוד הפנה לבעיות קשב וריכוז מהם סובל הנאשם ועל כן מטופל בריטליו, לכך שסובל מאפילפסיה (נ/6) ולמסמכים רפואיים (נ/8). לחילופין, יוצא כנגד המתחם העונשי החמור אליו עתרה המאשימה והציג פסיקה, לפיה במקרים דומים, לשיטתו, נמנע בית משפט מלהשית על נאשמים מאסר ממש. בין לבין, בתקופת הדחייה, טרם מתן גזר דין, הוגש לבית המשפט מסמך נוסף המלמד על המשך שילוב הנאשם בהליך הטיפולי, לדבריו מטפלו, בהצלחה (מסמך מיום 6.09.17).

13. עוד שמעתי את אמו של הנאשם, שסיפרה כי גידלה לבדה את הנאשם ובנה הנוסף, אותם ילדה בגיל צעיר. האם שיתפה בהתמודדות רבת השנים עם בעיותיו של הנאשם בתחום הלימודי וההתנהגותי, הדגישה שלא ידעה דבר על אודות התנהלותו בתיק זה וכי הנאשם, במהותו, ילד טוב שסייע לה רבות ועל כן מבקשת להקל עימו.

14. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו והבטיח שלא יחזור עליהם.

דין

מתחם העונש ההולם

15. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

16. דומה שאין צורך להכביר מילים ביחס לחומרה הגלומה בביצוע עבירות מין בקטינים. "חילול כבוד האדם, ניצול התמימות, האמון..ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות, העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות-כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינם אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף

את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעבריינין שעניינו נידון ולציבור העבריינים בכח".

17. דברים נכוחים אלו נאמרו ע"י בית המשפט העליון בע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.08) ומשקפים שורה ארוכה של ערכים חברתיים מוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, ובראשם שלומם וביטחונם של הקטינים, פגיעה בשלמות גופם, בפרטיותם ובנפשם, לרבות מניעת ניצולם ופגיעה בהם באמצעות האינטרנט.

18. בית המשפט העליון חזר והדגיש בפסיקתו את חומרת עבירות המין כלפי קטינים, בין אם מדובר במעשים פיזיים או מקוונים (רע"פ 1201/12 קטיעי נ' מדינת ישראל (9.1.14); ע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל, 6.7.15; ע"פ 6703/13 כהן נ' מדינת ישראל, 16.1.14). "ביצוען של עבירות מין באמצעות רשת האינטרנט אינו מהווה נסיבה לקולה נוכח הנגישות הרבה של רשת האינטרנט; החשיפה הגדולה של הקטינים לרשת; הקלות בביצוע עבירות מין והיכולת לפגוע מספר גדול יותר של קורבנות באמצעותה; כמו גם הפגיעה הקשה בנפגעי העבירה שהעבירות מבוצעות בהם שעה שהם מצויים בביתם שהוא מבצרם" (ע"פ 538/13 סבח נ' מדינת ישראל, פ' 7, 26.12.13).

19. אף בכך שחלקם הארי של המעשים בגינם הורשע הנאשם בוצעו כלפי סוכן משטרתי ולא קטינים ממש, אין כדי להקל עם הנאשם. תופעת ביצוע עבירות מין בקטינים באמצעות רשת האינטרנט הפכה, לדאבון הלב, נפוצה ועל כן ובצדק פועלים גורמי אכיפת החוק למיגורה. הנאשם עצמו לא ידע שמושא מסריו הבוטים הינו אחר שאינו קטין, וכיוון דבריו והתנהלותו כלפי קטינים רכים בשנים. אלמלא היה מדובר בסוכן משטרתי, ככל הנראה היה מוצא הנאשם סיפוקו בשיחות מגונות עם קטינים ממש שיכלו היו להיפגע פיזית ונפשית. לצד זאת, הנאשם פעל גם כלפי קטינה צעירה שהתייצגה כבת 12 (אישום שני) ואייחס משנה חומרה לניסיונותיו להזהירה שלא תדווח על ההתכתבות ביניהם, ניסה להטריד מינית קטינה נוספת בת 14 והחזיק חומרי תועבה פורנוגרפיים רבים.

20. מעשיו של הנאשם נפרשו על פני תקופה, תוכננו - כך הצגת תמונות איבר מינו ושימוש מגוון באתרים, רשת הסקייפ ושיחות וידאו וככל הנראה לא היו נפסקים אלא עקב התערבות המשטרה.

21. התכתבויותיו של הנאשם בוטות מאד והעבירו מסרים מוגנים קשים. הנאשם הציג תמונה של איבר מינו, צילם עצמו כשהוא חושף איבר מינו, ביקש פעמים רבות להיפגש עם הקטינות, הציע להן הצעות מגונות ולא שעה למסרים מתנגדים מן העבר השני (ראו אישום שני). עם זאת, גם בשל העובדה שחלק מהעבירות בוצעו כלפי סוכן משטרתי, לא עברו מהמישור המקוון למישור הפיזי. בנסיבות אלו נוכח ריבוי המקרים וחומרתם, פגע הנאשם פגיעה בינונית בערכים החברתיים המוגנים.

מדיניות ענישה הנוהגת

22. בעבירות מעשה מגונה, כמו בעבירות מין אחרות, קיים מנעד רחב של עונשים, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבותיו האישיות של המבצע. הפסיקה מנחה אותנו כי **"במלאכת גזר הדין בביצוע עבירות מין בקטינים, יש ליתן את משקל הבכורה לשיקולי גמול והרתעה של העבריין, ולהעדיף על פני נסיבותיו האישיות"** ע"פ 1287/14 פלוני נ' מדינת ישראל (5.8.2015) (וראו גם ע"פ 4583/13 סץ נ' מדינת ישראל, 21.09.15).

עוד אפנה לע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל שם נקבע, כי **"גזירת דינם של הפועלים בקשת האינטרנט צריכה להלום את קלות ביצוע העבירה, פוטנציאל ההישנות שלה ופוטנציאל הפגיעה בקורבנות רבים"**

23. הפסיקה במקרים דומים, כאמור, מגוונת ורחבה. מצאתי לעמוד בהרחבה על מספר מקרים הקרובים בנסיבותיהם למקרה דנן, מהם ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מין המבוצעות במרחב המקוון. בע"פ 3576/14 מניס נ' מדינת ישראל (29.2.16) דן בית המשפט העליון בעניינו של נאשם כבן 60, שהורשע בשלושה אישומים, הראשון בעבירה של ניסיון הטרדה מינית של קטין, כשמדובר בסוכנת משטרתית שהתייצגה כקטין. השנית בניסיון למעשה המגונה והאחרון- באחזקת חומרי תועבה. מדובר בכתב אישום שהינו מצומצם בהיקפו ביחס לצבר המעשים בגינם הורשע הנאשם. הנאשם שולב בהליך טיפולי, נקבע בעניינו ע"י בית המשפט מתחם ענישה בין 9-12 חודשים ועל אף המלצה טיפולית של שירות המבחן להמנע מהטלת מאסר ממש, לא מצא בית המשפט לחרוג לקולא מהמתחם והשית עליו עונש ברף התחתון שנקבע- 9 חודשי מאסר. בית המשפט העליון אפשר לנאשם במשך כשנתיים למצות את ההליך הטיפולי, אך עדיין בסופו של דבר, נוכח חומרת המעשים, דחה את הערעור שהגיש.

24. בפסק דינו מפרט בית המשפט פסיקה דומה, בכולה נדחו ערעורי הנאשמים, כך: ע"פ 6703/13 כהן נ' מדינת ישראל (16.1.14)- נאשם כבן 66 הורשע במספר עבירות קרובות בנסיבותיהן למקרה דנן וקבלת דבר במרמה (תמונות עירום של הקטינות), נדון ל-15 חודשי מאסר; ע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל (21.04.14)- נאשם שהתחזה לחיילת, הורשע בניסיון למעשה מגונה (ריבוי עבירות) וסחיטה באיומים- נדון לשנתיים מאסר; ע"פ 3032/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2.6.15)- נאשם הורשע במספר עבירות של מעשים מגונים והטרדות מיניות כלפי 3 קטינות. נקבע מתחם עונש כולל בין 18-48 חודשים ועל הנאשם נגזרו 42 חודשים.

25. עוד עיינתי בפסקי דין שהוגשו ע"י הצדדים- כך הפנתה ההגנה לרע"פ 7896/16 יונתן רבנסרי נ' מדינת ישראל (30.10.16), שם על יסוד הסדר טיעון, הורשע נאשם במספר עבירות, אם כי קלות יותר, והופנה לבחינת התאמתו לעבודות שירות. משנמצא לא כשיר לריצוי העבודות, עתרה המאשימה ל-6 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה; עוד הוצגו לעיוני פסקי דין שונים בהם בנסיבות, דומות, הסתפקו בתי משפט בענישה שאינה כוללת מאסר, אם כי ברובם המלצה טיפולית-שיקומית, כך ת"פ 5011/12 (מח-חיפה) מדינת ישראל נ' פלוני, ת"פ (ת"א) 1015/08 מדינת ישראל נ' זוהר משה ועוד.

26. טרם אקבע מתחם העונש ההולם, יש לזכור כי על עבירות של מעשה מגונה לפי 348(א) לחוק, ארבע במספר, בגין הורשע הנאשם, חלה הוראת סעיף 355 לחוק, לפיה לא יפחת עונשו של אדם שהורשע באותה עבירה, מרבע העונש המרבי שנקבע לה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מנימוקים מיוחדים

שיירשמו, להקל בעונשו. הפסיקה עמדה על חשיבות גזירת העונש בהתאם לרף המזערי שנקבע ותוך מתן משקל בכורה לחשיבות הערך הנפגע ולמידת הפגיעה בו. "רק במקרים חריגים, בהם מתעוררים טעמים מיוחדים להקל עם הרף התחתון של המתחם, יהיה ראוי לסטות מהעונש המזערי" ע"פ 207/14 פלוני נ' מדינת ישראל (1.2.15).

27. בהתחשב בכל האמור לעיל, בהנתן חומרת המעשים וריבויים, מצאתי לקבוע מתחם ענישה לגבי כל אחד מהאישומים 1-4, בין 6-12 חודשים. לאישומים 5 ו-6 אקבע מתחם שנע בין 3-6 חודשים. מאחר שמדובר במעשים שבוצעו בשיטה דומה, רובם כלפי סוכן משטרת, הגם שלא בוצעו כולם ברצף זמן, אשית על הנאשם עונש כולל אחד.

נסיבות הקשורות לעושה העבירה

28. הנאשם יליד 1992. קורות חייו המורכבים נסקרו בהרחבה בתסקיר שירות מבחן, חוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות וחוות הדעת הפסיכיאטרית. לזכותו של הנאשם ניתן לציין, שעל אף שהתחיל חייו בנקודת פתיחה שאינה קלה, סובל מבעיות התנהגות, הפרעות קשב וריכוז ובעיות רפואיות, הצליח לסיים 12 שנות לימוד ולשרת שירות צבאי מלא, ללא כל הסתבכויות פליליות. התרשמתי שלאמו, שהפגינה כלפיו מסירות ואהבה יוצאת דופן, תרומה נכבדה לכך ויעידו על כך אסופת המסמכים המלמדים על מאמץ עצום שעשתה האם בטיפול בבנה, קבלת מענה לבעיותיו ותמיכה בו.

29. מעשיו של הנאשם בתיק זה אינם קשורים בקשר ישיר לבעיותיו. התנהלותו המינית הבוטה, הצעותיו הסוטות לקטינות רכות בשנים, הינן פרי מוחו המעוות וככל הנראה תוצר של סטייה מינית שלא טופלה. מצער להיווכח, שעל אף שטופל ע"י מספר גורמים טיפוליים, לא השתנו דפוסי חשיבתו, הנאשם לא מכיר בבעיותיו, לא סבור שזקוק לטיפול, מגלה חוסר אמפתיה כלפי קורבנותיו והמסוכנות המינית שנשקפת ממנו הינה ברמה בינונית.

30. הגם שמאמציו של ב"כ הנאשם לרתום הנאשם לטיפול אמיתי ומעמיק ראויים לציון, בפועל, הנאשם אינו בשל לטיפול זה ותעיד על כך התייחסותו המגמתית והבלתי אמינה לנושא זה מול הפסיכיאטר, עזיבתו את הטיפול הפרטני לאחר זמן קצר וחוסר נכונותו להשתלב בהליך טיפולי בשירות המבחן. נכונות הנאשם לטיפול לא נבעה ממוטיבציה פנימית או הכרה אמיתית בבעיותיו אלא נוכח חששו מתוצאות ההליך דנא. התנהלות זו אכן מטילה צל כבד על מניעיו ומעלה חשש למעורבות חוזרת בעבירות מין.

31. מסקנתי אינה שונה ביחס להליך הטיפול הנוכחי. במסמך הראשון מאת הגורם הטיפולי (מיום 13.07.17) עלה כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא ומפיק תועלת מהטיפול, הגם שהתברר לאחר מכן שנכח בפגישה אחת בלבד. במסמך משלים, מחודש ספטמבר, נראה שהנאשם ממשיך בטיפול. כפי שכבר הובהר הנאשם נבדק ע"י מסגרות טיפוליות, אך גם אם התמיד להגיע לא התרשמו הגורמים הטיפולים המקצועיים משינוי

עמדות ומוטיבציית טיפול אמיתית. כיום הנאשם משולב בהליך טיפולי פרטי אך לא שוכנעתי שחל שינוי כלשהוא בתפישותיו ובנכונותו להתמסר לטיפול אפקטיבי ומעמיק בבעיותיו.

32. בנסיבות אלו, אין מקום לשקול בעניינו של הנאשם, ענישה מקלה כעתירת ההגנה, שאינה כוללת מאסר ממש ונותנת עדיפות לפן השיקומי-טיפול. בית המשפט נמנע ממתן משקל מוגבר לאפיק השיקומי, גם במקרים שבהם נקבע כי נאשם עשה כברת דרך ממשית בהליך הטיפול והשיקומי (ראו ע"פ מינס, פ' 14), וקל וחומר, מקום שנאשם לא עבר הליך טיפולי ממשי. מנגד, רף הענישה בן 30 חודשי מאסר, שהוצע ע"י המאשימה אינו מידתי, חמור ממתחם הענישה הנהוג במקרים דומים ואינו משקלל כראוי נסיבות הנאשם ועברו הנקי.

33. בבואי לקבוע עונשו של הנאשם בגדר מתחם הענישה, שקלתי לחומרא ריבוי העבירות, חומרתן וסיכון להישנות עבירות, ומאידך גילו של הנאשם ועברו הנקי, הודאתו במיוחס לו, חלוף הזמן והעדר מעורבות עבריינית חוזרת.

34. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל בן 12 חודשים.
- ב. 10 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו עבירת מין מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו עבירת מין מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 4,000 ₪ שישולם ב- 8 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ח, 27 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.